

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

23 януари 1975 година*

„Цветни луковици”

По дело 51-74

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО, от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), в производството, висящо пред този съд, между

P. J. Van der Hulst's Zonen (дружество с ограничена отговорност), Hillegom

и

Produktschap voor Siergewassen (служба за декоративни растения), Hague

относно тълкуването на:

1. Член 16 от Договора за ЕИО и член 10 Регламент (ЕИО) № 234/68 на Съвета от 27 февруари 1968 относно създаването на обща организация на пазара на живи дървета и други растения, луковици, корени и други подобни, отрязани цветя и листнодекоративни растения (ОВ L 55, стр. 1)
2. Член 40 от Договора за ЕИО и член 1 от Регламент № 234/68
3. Член 93, параграф 3 от Договора за ЕИО,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н Mackenzie Stuart, председател на състав, г-н A. M. Donner, г-н R. Monaco, г-н P. Pescatore, г-н H. Kutscher и г-н M. Sørensen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н A. Trabucchi,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 16 юли 1974 г., постъпило в секретариата на Съда на 17 юли, College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия) отправя три въпроса съгласно член 177 от Договора за ЕИО относно тълкуването на някои разпоредби от

---

* Език на производството: нидерландски.

правото на Общността във връзка с нидерландски разпоредби, които въвеждат определени данъци по отношение на търговията с луковици.

2. Тези въпроси са повдигнати в хода на производство, в което дружество, с предмет на дейност отглеждане и продажба на цветни луковици, изказва възражение срещу плащането на определени от него суми за данъци върху луковици от реколта 1972 г.

3. Тези налози представляват така наречените данък върху „свръхпроизводството” и данък върху „оборота” в отрасъла на отглеждане и продажба на луковици.

4. Съгласно регламентите, които уреждат таксата за свръхпроизводство, всеки купувач с карта, издадена от търговската организация в отрасъла на декоративните растения, ползва намаление от продажната цена, а всеки продавач е длъжен да плати данъка върху продажбата на луковици на купувач, включително чужд гражданин, който не притежава такава карта, като отстъпката и данъкът имат един и същи размер.

5. Данъкът не се начислява в случаи, при които производителят на луковици използва последните, за да отглежда цветя в собствените си помещения, като за определен период през 1973 г. това правило се е прилагало и по отношение на купувач, който притежава търговска карта, който е използвал луковиците, за да отглежда сам цветя.

6. Приходите от данъка се плащат във фонд, чиято основна цел е да финансира покупката на луковици, предоставени за унищожение, тъй като не са достигнали на пазара определената от фонда минимална цена.

7. В резултат от регламентите, които уреждат данъка върху оборота, същият се налага и събира съгласно правила, които в общи линии, са сходни с регламентите, които регулират данъка върху „свръхпроизводството”, макар между тях да съществуват различия относно някои доста сложни детайли.

8. Освен това се предвижда, че намалението, което продавачът може да предостави, както и стойността на дължимия данък върху продажби на нидерландски купувачи, са с 5 процента по-ниски от размера на дължимия данък върху продажби на чужди купувачи.

9. Дохода от облагането с данък се изплаща във фонд за финансиране на търговски цели в разрастващия се сектор за луковици, за финансиране на научни изследвания, обща търговска реклама и други търговски цели.

По първия въпрос

10. Целта на първия въпрос е да установи дали член 16 от Договора за ЕИО и член 10 от Регламент № 234/68 относно създаването на обща организация на пазара на живи дървета и други растения, луковици, коруни и други подобни, отрязани цветя и листнодекоративни растения следва да се тълкуват в смисъл, че данъците, подобни на тези предмет на спора, представляват тежести с ефект равностоеен на износните мита.

11. Страните по главното производство не оспорват, че данъкът върху свръхпроизводството има еднакво въздействие върху вътрешния пазар на Нидерландия и върху износа на съответните продукти, като становищата им се различават по въпроса дали по-тежкият налог върху износа, резултат от различните ставки на данъка върху оборота, се компенсира с други фактори, които са неделима част от цялостния модел на нидерландските наредби, които уреждат производството на луковици и цветя.

12. В рамките на производство съгласно член 177 от Договора съдът няма право да установява различие от този вид, което, като всяка друга оценка на изложените факти, е от компетентността на националния съд.

13. Забраната за предвиждане на данъци с ефект равностоеен на износни мита в търговия на Общността обхваща всички данъци, наложени при или по повод износа на въпросния продукт, които имат ограничителния ефект на износните мита върху свободното движение на стоки.

14. Ако се установи, че прилагането на даден вътрешен данък създава по-голяма тежест за износните продажби в сравнение с продажби в рамките на съответната страна, този данък има ефект равностоеен на износно мито.

15. Освен това, ако вътрешният данък е еднакъв за вътрешните продажби и износа, следва да се вземе предвид предназначението на получените от този данък приходи.

16. Ако, на практика, целта на даден данък е финансиране на дейности за създаване на по-благоприятни условия за търговия в рамките на страната отколкото за износ или по друг начин предоставят по-благоприятен режим на продукта, предназначен за вътрешния пазар, в ущърб на продукта, предназначен за износ, това може да пречатства износа, в резултат на което да се получи равностоеен на мито ефект.

17. Следователно отговорът на този въпрос трябва да е, че даден вътрешен данък може да има равностоеен на износно мито ефект когато неговото приложение е по-тежко по отношение на износните продажби в сравнение с продажбите в страната или когато целта му е финансиране на дейности за създаване на по-благоприятни условия за вътрешна търговия отколкото за износ или по друг начин предоставят по-благоприятно третиране на продукта, предназначен за вътрешния пазар, във вреда на продукта, предназначен за износ.

По втория въпрос

18. С втория въпрос се иска от Съда да се произнесе дали член 40 от Договора, член 1 от Регламент (ЕИО) № 234/68, друга разпоредба или общ принцип на правото на Общността означават, че по отношение на отрасъла, определен в член 1 от Регламент (ЕИО) № 234/68, нидерландските законодателни органи са загубили право да приемат регулиращи пазара разпоредби, като например съдържащите се в „регламент - данък върху свръхпроизводството” и в „регламент

- данък върху оборота”, освен във връзка с прилагането на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 234/68 или други разпоредби на правото на Общността.

19. Член 40, параграф 2 от Договора предвижда създаване на обща организация на земеделските пазари под формата на общи правила относно конкуренцията, задължително съгласуване на различните национални пазарни организации или европейска организация на пазара.

20. Съгласно член 40, параграф 3 общата организация, установена под една или друга от тези форми, може да включва всички мерки, необходими за постигане на целите на общата селскостопанска политика, по-специално регулиране на цените, помощи за производството и пласирането на различните продукти, мерки за съхраняване и за остатъчни количества и общ механизъм за стабилизиране на вноса или износа.

21. Член 1 от Регламент № 234/68 предвижда, че създадената от него обща организация на пазара ще съдържа общи стандарти за качество и търговска система в съответния отрасъл.

22. Съгласно член 12 от регламента Съветът следва да включи в регламента допълнителни разпоредби, ако това се окаже необходимо в светлината на получения опит.

23. Второто съображение от преамбюла на Регламент № 234/68 изтъква изключителното значение на отглеждането на живи дървета и други растения, луковици, корени и други подобни, отрязани цветя и листоводекоративни растения за икономиката на земеделското производство на определени региони на общността и необходимостта от разумно управление на това производство и обезпечаване на стабилни пазарни условия.

24. По отношение по-специално на луковиците не се оспорва, че износът от Нидерландия представлява повече от 90 % от общия износ на държавите-членки.

25. След като Общността е предвидила, съгласно член 40 от Договора, създаването на обща организация на пазара в даден отрасъл, държавите-членки са длъжни да се въздържат от приемане на мерки, които биха застрашили този пазар или създали изключения от него.

26. Поради тази причина на първо място е необходимо да се прецени дали набор от правила, подобни на разглежданите, е съвместим с Регламент № 234/68, като се има предвид не само изричните законодателни разпоредби, но и техните цели и задачи.

27. Регламент № 234/68 не препраща, нито по положителен, нито по отрицателен начин, към съвместимостта на настоящите или бъдещи национални разпоредби със създадената от него обща пазарна организация.

28. Ето защо следва да се обърне внимание на въпроса дали съществуването на механизъм за намеса на национално равнище, подобен на предвидения в

нидерландското законодателство, може да застраши целите и задачите на Регламент № 234/68.

29. Когато обемът на националното производство в общия пазар е в размер, равен на производството на луковици в Нидерландия, механизъм от този вид може да е от полза за разумното управление на производството и обезпечаването на стабилни пазарни условия не само в съответните държави-членки, а и в цялата Общност.

30. Все пак е необходимо да се изследва не само механизмът за намеса на национално равнище като цяло, но и неговите съставни елементи, особено стандартите за качество, на които продуктите трябва да отговарят, за да обосноват намеса, в тяхната връзка със стандартите за качество, определени от Общността за продажба на продуктите.

31. В това отношение националните стандарти за качество, които не са толкова строги като тези на Общността могат да насърчат производството на негодни за пазара луковици.

32. Ако допълнителните разходи, които възникват в този случай за фонда, финансиращ намесата, се покриват от данъка и по този начин се разпределят върху продаваните продукти, включително върху износа, това е в ущърб на преследваната от общата организация на пазара цел, поради което правилата са несъвместими с нея.

33. Жалбоподателят по главното производство твърди, че нидерландските разпоредби относно таксата за свръхпроизводство и данъка върху оборота съдържат елементи на дискриминация, които са в нарушение на провъзгласените в Договора принципи.

34. В този контекст, императивните забрани за дискриминация произтичат, на първо място, от принципа на член 95 от Договора относно вътрешното данъчно облагане и, на второ място, от разпоредбата в алинея 2 от член 40, параграф 3 от Договора, съгласно която общите организации на земеделските пазари изключват всяка дискриминация между производителите или потребителите в рамките на Общността.

35. Разпоредби, подобни на разглежданите, влизат в противоречие със забраните, ако само по аналогия, при обстоятелства, при които изнесените стоки са обект на по-тежки данъци в сравнение с продаваните на националния пазар, или когато приходите от налога се използват за създаване на по-благоприятно положение на националните продукти.

36. Следователно отговорът на този въпрос трябва да е, че:

а) Механизмът за намеса на национално равнище е несъвместим с Регламент № 234/68 за създаване на обща организация на пазара на живи растения доколкото продукти, които не отговарят на предвидените в регламента общностни стандарти, обосновават тази намеса.

б) Вътрешният данък върху продажби на продукт е несъвместим със забраната за дискриминация, провъзгласена в Договора за ЕИО, когато е по-тежък за износните продажби отколкото за продажбите на националния пазар или когато приходите от него са предназначени за установяване на по-благоприятно положение на националния продукт.

37. Този отговор, даден в производството, образувано на основание член 177 от Договора, не може да влияе върху резултатите от проучване на комисията дали въпросните национални мерки представляват помощи, несъвместими с член 92 от Договора.

По третия въпрос

38. С третия въпрос от Съда се иска да се произнесе дали член 93, параграф 3 трябва да се тълкува в смисъл, че производството съгласно второто изречение на този параграф също предвижда изпращане на известие, както е посочено в член 93, параграф 2 и към което параграф 3 препраща; и, ако отговорът е положителен, дали член 93, параграф 3 трябва да се тълкува в смисъл, че такова уведомление от страна на комисията има за последица, че съответната национална подпомагаща мярка не трябва да се прилага докато посоченото по-горе производство не приключи с окончателно решение.

39. От решението, с което се иска тълкуване, е видно, че този въпрос е поставен във връзка с представен от жалбоподателя по главното производство документ, в който се цитира писмо от 9 февруари 1972 г., изпратено от комисията на нидерландския министър на външните работи.

40. Въпреки това от заглавието на писмото е видно, че не става въпрос за уведомление по смисъла на параграф 2 от разпоредбата, а за документ от предприето от комисията съгласно параграф 1 проучване на помощи.

41. В действителност, писмото съдържа предложения, изготвени не съгласно член 93, параграф 3, а съгласно второто изречение на параграф 1, видно от представеното от Комисията становище пред Съда в хода на настоящото производство.

42. Според Съда, тези обстоятелства обезсмислят въпроса.

По съдебните разноски

43. Разходите, направени от нидерландското правителство и Комисията на Европейските общности за представяне на становища пред Съда, не подлежат на възстановяване.

44. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред College van Beroep voor het Bedrijfsleven, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, поставени от College van Beroep voor het Bedrijfsleven с решение от 16 юли 1974 г., реши:

1. Вътрешният данък може да има равностоен на износно мито ефект, когато предвижда по-голяма тежест по отношение на износните продажби в сравнение с продажбите в рамките на страната или когато с приходите от данъка се финансират дейности, които целят създаване на по-благоприятни условия за вътрешната търговия, отколкото за износа или предоставяне по друг начин на преимущество на продукта, предназначен за вътрешния пазар, в сравнение с този, определен за износ.

2. а) Мярката за намеса на национално равнище е несъвместима с Регламент № 234/68 относно създаването на обща организация на пазара на живи дървета и други растения, луковици, корени и други подобни, отрязани цветя и листодекоративни растения, доколкото продукти, които не отговарят на предвидените в регламента стандарти на Общността, обосновават тази намеса,

б) Вътрешният данък върху продажбите на даден продукт е несъвместим със забраната за дискриминация, провъзгласена в Договора за ЕИО, когато е по-тежък за износните продажби отколкото за продажбите на националния пазар или когато приходите от него са предназначени да облагодетелстват националните продукти.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 23 януари 1975 година.

Подписи